kõik poliitilised koosolekud (ka teiste erakondade omad) keelatud. Kindral J. Laidoner on nimetatud kaitsevägede ülemjuhatajaks ja kaitseseisukord üle maa kuulutatud välja 6 kuuks.

15. märtsil esineb riigivanem K. Päts Riigikogus seletustega aset leidnud sündmuste kohta. Ta ütleb muu seas:

„Leidsin, et oli viimne aeg astuda see samm, sest ma ei tahtnud, et meie riigikord oleks sattunud niisugusele teele, kus võib-olla riigi olemasolu oleks saanud küsitavaks . . . Kauemat aega õõnestati riigivõimu kõigi abinõudega, valmistati ette revolutsiooni . . .“

Ja valitsuse edaspidise tegevuskava kohta väljendus riigivanem järgmiselt:

„Meie riigi kõrgemaks võimuks on rahvas. Meie rahvas peab oma kõrgemat võimu teostama terve mõistuse ja kaine järelekaalumisega. Ei või nõuda, et palavikus olev inimene suudaks otsustada põhjalikult. Meie ei saa ka arvata, et rahvas, kes ärritatud üles, kelles ühelt poolt viha ja kättemaks, teiselt poolt aga kartuse laine laialt liikumas, suudaks oma kodanikuhuve täita ja teha otsuseid. Kihutustöö asemel tuleb asuda selgitustööle; tuleb selgitada, et meie riigis oli raske haigus . . .

Mina, lugupeetud riigikoguliikmed, loodan, et pärast seda lühikest seletust, mille ma teile siin andsin, te olete valitsusega ühes nõus, et kaitseseisukorra väljakuulutamine ei olnud mitte kergemeelne samm, vaid et see oli hädatarvilik meie riigi rahule ja julgeolekule ja et te valitsuse teadaandest teete tarvilikud järeldused, mis ühtivad valitsuse seisukohtadega.“

Riigikoguliikmete üksmeelsed kiiduavaldused olid vastuseks riigivanema sõnadele. Riigikogu kiitis valitsuse sammud heaks.

Algab „vabside“ liikumisest tekitatud ärevuse likvideerimine, ametkondade puhastamine, riigi ja kodanikkude julgeoleku jaluleseadmine, mis kestab peagu terve 6-kuise kaitseseisukorra aja.

Eesti kroonika 1934, lk. 24